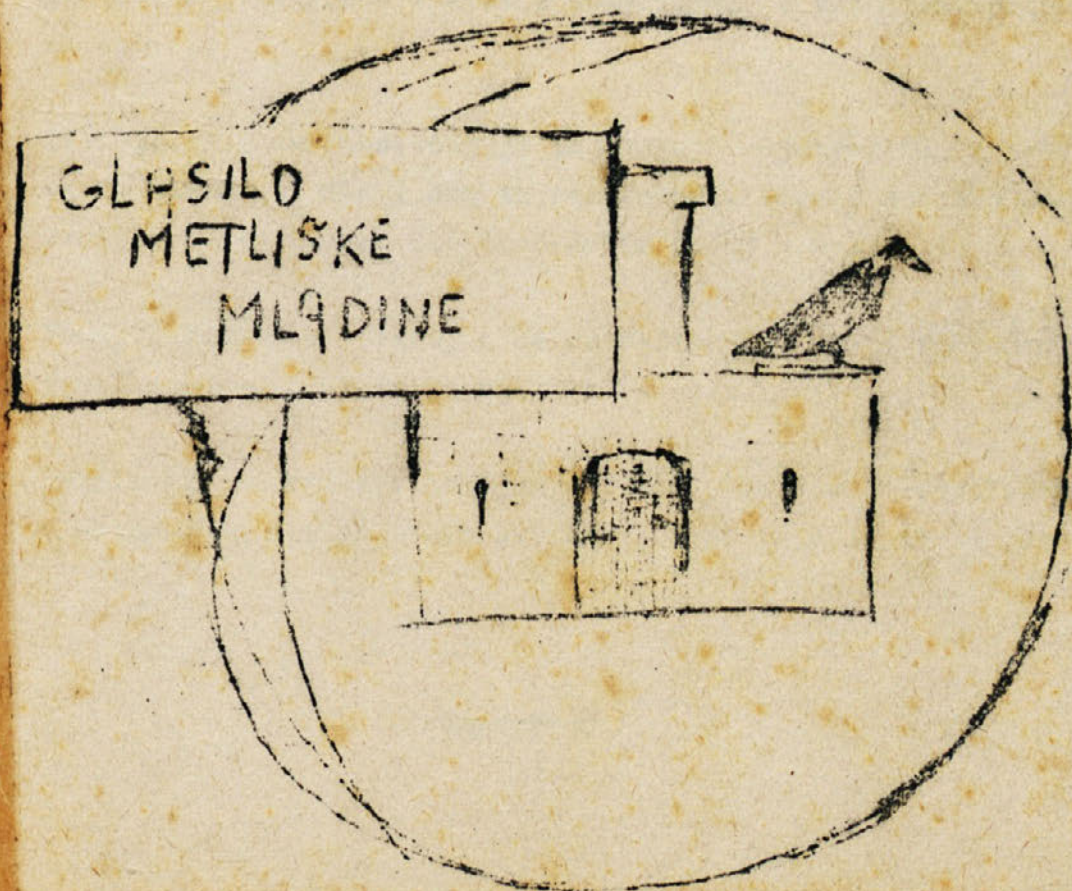

30. XI 1963

CAS HITI

SPOŠTOVANI BRALEC :

Morda te bo začudilo, ko boš v roke prijel nekaj listov na katerih piše: "ČAS MLTI - Glasilo metliške mladice". Ne odkimavaj z glavo; odpri prvi list in preberi ga. Morda te bo kaj zanimalo, morda boš videl nje sebe, ali svojega otroka in morda boš tudi ti kaj napisal! To ni glasilo samo nas mladih, to naj bo list nas vseh, nas Metličanov! Družijo nas iste težave in veselimo se istih uspehov.

Vsak mesec boste lahko posegali po novem izvedu našega lista. Pisali bomo o stvareh, ki bi vas zanimale. Na literarnih straneh boste našli posem nekoga, ki se poizkuša v pesništvu, ali sestavek mladega človeka, ki gleda v svet z optimizmom, z veseljem, pripravljen na delo...

List je zdaj skromen, saj je to njegovo rojstvo. Da, njegovo rojstvo in naš krst. Mladi smo in neizkušeni. Zbrali smo vas pogum in vložili mnogo truda. Naš trud držiš sedaj v rokah. .

Vemo, čakajo nas težave, a ne ustrašimo se! Mladi smo; mladost pa premika gore, mladost je načinjavna sila.

Želali bi, da nam pri izdajanju lista pomagate z modrilno besedo, s prispevkom ali pametnim nasvetom. Samo to - in to je dovolj!

UREDNIŠTVO

METLIŠKI MLADINI NA POT

Lepo je, če zraste iz človeka želja in potreba, da bi sočloveku povedal nekaj lepega, dobrega in vrednega. Še lepše je, če zraste ta potreba v mladem človeku. In še prijetno je, če vemo, da je ta mladi človek Belokranjec, da je Metličan, da je naše gore list, kot rečemo včasih.

Glejte, zato mi je bilo lepo in prijetno, ko sem izvedel, da mislijo mladi Metličani izdajati svoj list "Čas hiti". Vem, da bodo tu težave, da bo potrebno potrpljenje, delo in znanje, da pa bo vendar vse, kar bo v tem listu zapisano, del njih samih, del njihovega življenja, zanosa, navdušenja in rasti.

Ta list bo pisal mladi rod, ki prihaja za nami, rod, ki živi v svobodni domovini, rod, ki naj bi gradil, ustvarjal in nadaljeval svetlo pot svojih očetov.

Zato želimo tem mladim ljudem vso srečo in uspeh. Ne samo pri listu, povsod v življenju jim ga želimo: za pisarniško mizo, za strojen, v laboratoriju, za katedrom, v trtju in na njivi, za volancem, ob delovni mizi, z orodjem ali peresom v roki, povsod, prav povsod, kamorkoli jih bo zaneslo življenje.

In naj nikoli ne pozabijo, da se Belokranjec, naj ne pozabijo, da dežela med Kolpe in Gorjanci čaka na njihove reke, na njihov razum in srečo!

Jože Dular

METLIŠKI TABORNIKI

Na redni letni skupščini ČPK Metlika, ki je bila 10. novembra, smo zažrtali nove smernice za delo in razvoj taborništva na tem področju. Hkrati smo temeljito prebrali vse dosedanje izkušnje pri delu in sprejeli vse tisto, kar je na naše delo vplivalo pozitivno, odvrkli pa smo vse, kar je naše uspešno delo zaviralo. Če pravim, da smo odvrkli vse tisto, kar je oviralo naš razvoj, potem mislim predvsem na subjektivne vzroke naših slabosti. Nikakor pa sami ne moremo vplivati na mnoge odločilne pogoje za delo taborniške organizacije, ker so objektivne narave.

Čeprav je bila enota ustanovljena že leta 1959 (z imenom ČETA DVETA KROKARJEV), se še danes borimo domala z enakimi problemi, kakor pred leti. Vsaka organizacija mora najti svoje mesto v komunalni skupnosti in postati v njej nekaj pozitivna faktor, ki po svoje prispeva k napredku te skupnosti. Le tako dobi njeno delo in njen obstoj smisel in pravo vsebino. Ker se tega v celoti zavedamo smo iskali stika in sodelovanja z ostalimi organizacijami in društvi, pri čemer pa nismo našli pravega razumevanja. Ker vključuje taborniška organizacija v svojih vrstah predvsem mladi rod, ji je potrebna še večja skrb in pomoč vseh množičnih organizacij. Posebaj si še želimo pomoči in sodelovanja s starši naših članov, ki bi lahko s svojimi predlogi usmerjali naše delo, da ne bi prišlo do nesoglasij. Prav take pomoči in sodelovanja staršev ter množičnih organizacij, pa že ves čas obstoja pogrešamo. Za nas in za naše delo se zanimajo šele takrat, ko smatrajo, da smo naredili kaj napak.

V tem smislu je potekala tudi letošnja skupščina enote. Čeprav smo razposlali več kot trideset pisemnih vabil, ni bilo nikogar od odraslih. Pravzaprav je bil častna izjema en sam oče nekoga tabornika, ki je bil prisoten le četrt ure. Lahko si mislimo, kako so izzvenela vsa skrbno pripravljena poročila, diskusija in sklepi!

Če se je prej gledalo na organizacijo kot na šolski krožek, kar je

bilo vsekakor napak, potem je to sedaj toliko bolj krivično. Naša enota vključuje poleg šoloobvezne mladine tudi starejše mladince ne glede na poklic in odrasle. V okviru enote deluje klub, z imenom KLUB VZHAJAJOČEGA SONCA, v katerem lahko najde svoje mesto vsak odrasel občan, ki ima veselje do taborništva. Člani kluba se ukvarja-jo z brodarstvom, kolesarstvom, jamarstvom, itd. predvsem pomagajo pri delu s manjšimi člani. Brodarji, ki delujejo pod imenom POREČANI so si sami izgradili v prostem času sedem ličnih sandolinov in se z njimi prevozili nekateri že po več sto kilometrov po Kolpi in Lahinji. Naredili so tudi več daljših izletov (do Broda na Kolpi).

Žal poznajo naše delo bolj v Novem mestu in v Ljubljani, kakor v Metliki in okolici mesta in mislim, da ne samo po naši krivdi. Že-limo si sodelovanja z vsomi organizacijami in društvi, predvsem pa z ZB, saj je večina naših akcij posvečena prav oživljanju tradicij NOB. Tako smo letos poslali 11 članov na dvo-dnevni partizanski po-hod na Rog, kjer so se odlično izkazali. Nikogar pa ni bilo, ki bi jim dal zato vsaj najmanjše priznanje.

Program, ki smo ga sprejeli za prihodnje leto je zelo pester in ka-že veliko volje do dela ter želje tabornikov, da svoj čas izrabijo v zdravih in koristnih akcijah. Od predvidenih akcij so vsekakor največjega pomena 14-dnevno taborenje združeno s plavalnim tečajem in pridobivanjem taborniškega znanja in veščin, potovanje kolesarske sekcije po jadranski obali in potovanje POREČANOV od Metlike do Djerdapa po Kolpi, Savi in Donavi. Razem tega imamo v programu iz-vedbo propagandnega tabora, več taborniških večerov z kulturno-zabavnim programom, kurjenje kresa za 1. maj na Gorjancih in še mnogo drugega. Jamarska sekcija bo sistematsko raziskovala kraške pojave v Beli krajini in predvsem v okolici Metlike, ter zbrane podatke tudi objavljala.

To je le nekaj akcij iz našega bogatega programa. Njegova izvedba bi pomenila za nas velik uspeh, zato upamo, da nam bodo vsi tisti na koga se bomo obrnili za pomoč, tudi po svojih močeh pomagali! Potem tu ne bodo samo uspehi peščice tabornikov, ampak tudi uspehi nas vseh! V svoje vrste vabimo vso mladino, pa tudi starejše, ki imajo veselje do taborništva in do dela z mladino!

Jože Kambič

Stara Jugoslavija ni zapustila metliški občini glede industrije ničesar. Le nekaj obrtniških delavnic je bilo v tem mestecu. Veter naglega industrijskega razvoja po NOB je predrli preko Gorjancev tudi v Metliko. Vodilni ljudje so premišljevali, kako bi zaposlili ljudi, ki se se borili za obstanek na borni kraški zemlji. Minilo je 10 povejnih let in v Metliki je zrasla prva tovarna.

Leta 1956 so v Metliko preselili tekstilno tovarno "Beti", ki je v začetku zaposlila 120 ljudi. Pogoji za delo so bili slabi, da ne rečem - neznosni. Delavci so v delo vložili mnogo truda, a izdelki so bili zaradi zastarelih strojev slabe kvalitete. Tovarna ni mogla tako močno konkurirati na domačem ali tujem tržišču. Prav zato so se morali preseliti v boljše prostore, z modernejšim strojnim parkom. Proizvodnja se je vidno dvignila. Vedno več ljudi je našlo v tovarni boljši kruh. Izdelkom tovarne "Beti", pa so se odprla vrata domačega in tujega tržišča. Upajo, da bodo z rekonstrukcijo dosegli eno milijardo din bruto produkta letno.

Istega leta se je v Metliko preselila predilnica "Novoteksa", ki je začela leta 1958 poizkusno obratovati. Zaposlenih je bilo 220 delavcev, ki so delali v treh izmenah. Tovarna se izpopolnjuje in nudi zaslužek vedno večjemu številu ljudi.

Invalidski zavod Metlika obstoja tri leta. Delovati je začel s šestimi ljudmi, danes pa zaposljuje že 140 ljudi. Z konfekcijskimi izdelki osvaja Zavod, posebnopa v zadnjem času, vedno večji krog odjemalcev, oz. potrošnikov.

Prostori, kjer deluje Zavod, postajajo v zadnjem času vedno bolj pretesni in premajhni. Drugo leto bo Zavod pričel s ingradnjo nove, modernejše in večje tovarne.

Ivan Plus

PRISLUHNI JESENSKEMU VEČERU

Vračam se, ni ga bilo. Čutim, kako se seli žalost v moje srce. Misli mi roje po glavi in po drugi drugo.

"Zakaj ni prišel? Me več ne nara? Gotovo je našel drugo! Požleši Oh, kako sem nesrečna!"

Tavam po ulicah. Luči lamp mečejo svoje svetlobe na maloštevilne potnike.

"Zaj iščejo ti ljudje tukaj? Tolažbo? Mesečino?" Niti tega, niti onega ne bodo našli. Luno so zakrili grozeči oblaki, iz katerih padajo težke kaplje. Najti tolažbo sedaj v takšnem vremenu, vohin.

Mokra sem še. Lasje se mi lepijo na čelo, a pod nogami mi šumi cvenelo listje. Tavam brez cilja v ta žalostni večer. Nesrečna sem.

Obstale sem in prisluhnila. Nekdo igra žalostno melodijo. Kdo ve, če ne igra deklet, ki je ravno tako nesrečno in razočarano kakor jaz. Odhajam, a v ušesih mi še vedno zveni tista žalostna melodija.

Nevede sem prišla v park. Klopri so prazne, mokre, pozabljene.

"Da, ravno tukaj, pri tem kostanju, se je začelo." Mnogo spominov me veže na ta park. Spomini, ki so žalostni, a vendar lepi.

Pospešujem korake. Bežim od tod. Bežim s mislimi v preteklost. Zopet sem na cesti. V stari cerkvi bije ura. Ne poslušam jo, ker šas nima zame nobenega pomena več. Hodim, moj cilj je tona in samota.

Dva žaroneta se mi vedno bolj približujeta. Luči postajajo vedno bolj motna. Še malo. Še nekaj sekund...

Mimo mene je zdrvel črn "Mercedes". Nisem ga mogla dobro videti,

Ker ni je dež izpod njegovih koles pljuskali v obraz. Nisem se
zmenila za to, nadaljevala sem pot v dež, v temo...

A.I.

Š P O R T

Poznano več vrst športa: prerivanje v trgovini, lovljenje ravnotež-
je v avtobusu, streljanje živali brez dovoljenja, tekanje za za-
družnim traktorjem, metanje grdih besed na račun razner itd...

Najpogostejši pa je šport, kjer groš iz noge na nogo; pa nisi pred
vrati! Za lažje razumevanje in predstavopojma "šport", vam bi na-
vedel pravljico.

Nekoč je živel za devetimi gorami, reven sekretar. Njegov priimek
ni pomenil nič, le davkarji so ga poznali! Delal je kot črna borza,
a nihče se ni zmenil zanj! Začel se je ukvarjati s športom in čez
nekaj let je uspel! Vsi so ga spoštovali in ga klicali z gospodom.
Obetala se mu je lepa kariera - postal bo direktor neke tovarne!
Še bolj je gojil šport in po nekaj tednih je sedel tam, kjer je po-
preje nekdo drug. Iz stare podste hiše, se je preselil v moderno,
novo in svojo hišo! Pil whisky iz hladilnika, na strehi hiše je sta-
la televizijska antena, poleg hiše se je zidala soba za "Milečent-
ka". Vendar na šport ni pozabil! Ukvarjal se je dalje. Vsa njegova
šlahta je zamenjala kože, vse škrbine so izginile iz ust.

Sosedje pa so molčali, zavidali in šušljali med seboj: "Znašel se
je!" To je prišlo na uho tudi njemu, nekdanj revnemu sekretarju, z
revnia priamkom, zdaj z boljšim, renomiranim! Dejal je sosedom,
kar iz avtomobila skozi "kubanko": "Vse to imam, ker sem gojil
šport!"

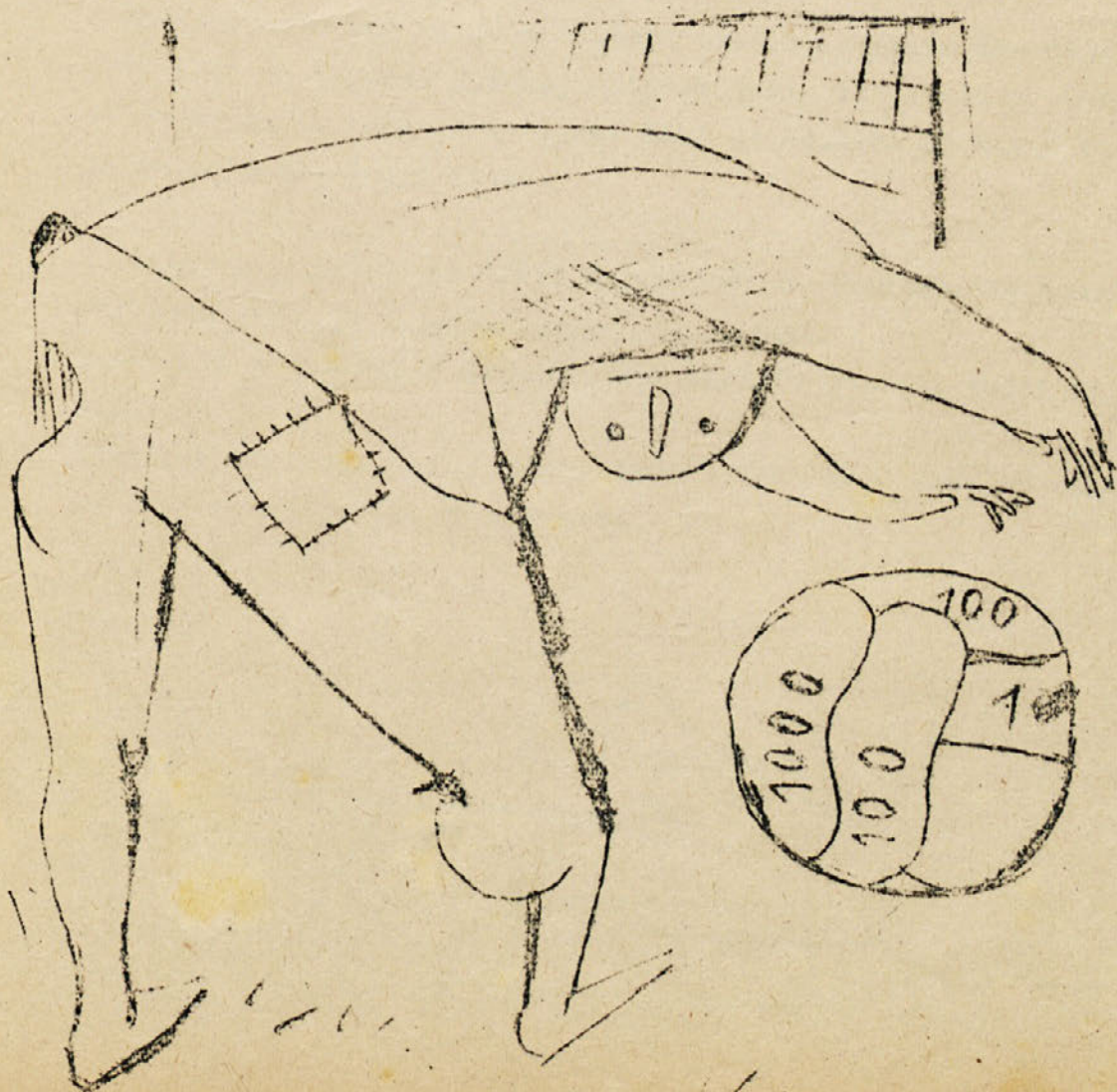
Sosedje so začeli "gojiti šport"! Vendar ne pravega: dirkali so za

žogo, metali kopje, skakali v višino... a vseeno so hodili peš!
Nekoč ga je vprašala soseda: "Kakšen šport ste gojili, gospod?"
Važno je odgovoril: "Dirkal sem... dirkal za denarjem!"

Zdaj sedi tam, kjer je prej sedel nekdo drug. Samo...
Zdaj je mroža gostejša in v ustih se kadi "Drava". Ljudje pa pravi-
jo: "Našli so ga!"

Iz tega sledi: "Gojimo šport!"

T.G.

ROKOMET V METLIKI

Rokomet v Metliki nima preteklosti. Šele pred kratkim se je osnovala rokometna ekipa, ki se je prijavila za tekmovanje v medobčinski ligi. Potrebni rekviziti niso imeli. Žogo so dobili, a so jo morali še popraviti. Začeli so trenirati. Prišla je nedelja in odigrali so prvo tekmo s novomeškim "Partizanom". Rezultat je bil porazen - 25 : 6; a Metličani niso obupali! Trenirali so dalje. Naslednjo nedeljo so pokazali, da niso od muh. S Šmihelčani so igrali neodločeno - 11 : 11. Vendar je na rezultat vplival sodnik, a svojo naklonjenostjo domačinom. Metličani so se pritožili in uspeli. Prvi dve točki za Metliko!

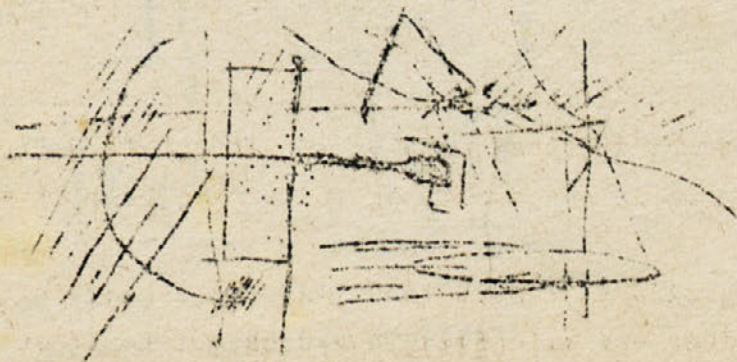
Največje presenečenje so Metličani priredili novomeški publiki, ko so premagali Učiteljišče, ki je bilo kandidat za prvo mesto. Rezultat - 16 : 13 pokaže, da je bila borba za zmago težka.

V zadnjem kolu naj bi se Metličani srečali z ekipo Črnomlja. Za ta doboj so se igralci posebej pripravljali. Vse zastonj! Črnomaljša ni se priznala poraz brez igre. Tako je Metlika zbrala 6 točk in ji je pripadlo drugo mesto.

Na koncu naj rečemo: metliški rokometiši se pokazali lepe uspehe. Pogledno samo po krakšinski pogoji so delali. Trenirati se morali v dvorani, ker igrišča nimajo, imeli so eno žogo...

Zdaj lahko gledamo bolj optimistično: dobili so asfaltno igrišče in z njim novo voljo do rokometu.

M.S.

M E T L I Š K E

I.

Danes je "Filmski svet" poročal, da je Metlika, mesto med Kolpo in Gorjanci, jugoslovanski Hollywod. Do teh zaključkov je avtor prišel, ko je obiskal metliške kineodverane med predstavo filma. Na platnu so se menjavale glave balkonskih gledalcev; skoraj veak je prišel na svoj račun. "Toliko igralcev pa še no!" - zaključuje avtor članka "Filmskih novosti".

II.

Sreča, da je gostišče "Veselica" na hribu, ker drugače ne bi nihče vedel za njo!

III.

Toliko zaposlenih moških ni bilo v Metliki še nikoli, kot takrat, ko so pripeljali v hotel "Šank". Možje so poamagali, da bi bil "Šank" čim prej na svojem mestu.

"Začeti je treba!" - Pravijo...

IV. Z A H V A L A :

Gospodinje se zahvaljujemo za odlično urejen pralni prostor v Obrhu. Vesele smo, ker vidimo, da skrbite za naše zdravje; noge imamo vedno čiste.

- "Kaj pa iščeš s svetilko pri beler. dnevu?"

- "Kaj? Kulturno umetniško društvo!"

O B V E S T I L O

Občinski odbor Rdečega križa Metlika obvešča prebivalstvo, da bo krvodajalska akcija dne 6., 7. in 8. decembra v Zdravstvenem domu Metlika in prosi prebivalstvo, da se v čim večjem številu vključi v to humano akcijo, katere cilj je "pomagati sočloveku v stiski. Nikoli ne vemo, kdaj nam bo potrebna pomoč drugega!

Zavedajte se, da bi marsikateremu bolniku ugasnilo življenje in marsikateri otrok bi ostal brez matere, če je ne bi rešila podarjena kri.

Ne preišljajte; prijavite se aktivistom Rdečega križa pri vašem krajevnem odboru! Odzovite se klicu ponesrečencev in bolnikov, ki čakajo, da jim pomagata v življenski stiski!

Občinski odbor
Rdečega križa
Metlika

Zahvaljujemo se vsem, ki so pripomogli, da je list izšel. Posebno še tov. profesorju Jožetu Dularju in ravnateljju Osemletke tov. Žele Ivanu!

List je izdal odgovorni odbor v sestavi:
Toni Gašperič, Darinka Kopinič, Marjan Matokovič in Zoran Hočevnar.